

міки. При організації роботи потрібно враховувати уподобання і здібності кожного студента, які впливають на формування професійної компетентності. Для цього розробляються індивідуальні завдання різного рівня складності, які дають змогу студенту поглибити свій рівень знань. Після закінчення виконання завдань проводиться перевірка та захист індивідуальних робіт. Значення індивідуально-консультативної роботи сприяє розвитку у студентів самоорганізації, самостійності та самоконтролю. Для створення конкурентного середовища серед студентів на індивідуальних консультаціях доцільно формувати мікро групи та ставити перед ними задачі, які розкрили б і закріпили їх знання з вивченого матеріалу.

Доцільно застосовувати на індивідуально-консультативній роботі зі студентами такий засіб навчання, як дискусія. Вона включає в себе вільну форму наукового спілкування й отримання нових знань.

Однією з головних задач індивідуально-консультативної роботи є організація студентів, які не встигають засвоїти матеріал і потребують додаткової індивідуальної допомоги, яка надається викладачем.

Ефективність впровадження такої організації індивідуально-консультативної роботи зі студентами веде до більш якісних показників успішності в навчальній діяльності та розвитку особистісних якостей студентів.

*М. І. Дяченко, асист.,
кафедра стратегії підприємств*

ПРОБЛЕМИ ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРОТЯГОМ СЕМЕСТРУ

Приєднавшись до Болонського процесу, українська освіта зіткнулась із значною кількістю проблем і перепон. Частину з них ми вже впевнено подолали, та ще залишаються неузгоджені моменти, що потребують адаптації старої освітньої системи до нових умов.

Одним з елементів, що відрізняє нову систему освіти від старої, є шкала оцінювання роботи студентів. У навчальних закладах тривалий час використовувалась п'ятибальна шкала, за багато років практики використання якої призначення кожної з оцінок стало однозначним і не викликало зайвих питань. Різниця

в використанні оцінок між викладачами могла стосуватися лише двійки, в деяких випадках вона впливала на середню оцінку за семестр, іноді її можна було перездати (виправити), тобто двійка виконувала карально-мотиваційну функцію.

На сьогодні шкала оцінювання суттєво змінилась, виникли нові функції оцінок та їх інтерпретація. При використанні системи оцінювання, за якою передбачається отримання студентом максимальної суми у 40 балів протягом семестру та 60 балів на іспиті, виникають питання щодо балів за поточну — модульну роботу протягом семестру. Не виникає труднощів з тією частиною балів, яка передбачається за виконання модульних контрольних робіт, самостійних та індивідуальних робіт. Розподіл балів за видами робіт має бути доведений до студентів на початку семестру з чітким визначенням суми балів за обов'язкові та вибіркові види завдань, а також з наголосом на те, що бали за поточну успішність не можуть перекривати нестачу балів за виконання модулів.

Певні проблеми виникають при оцінюванні усних відповідей та письмових робіт студентів. З останніми дещо легше, можна застосовувати принцип оцінки або за цілу роботу, залежно від повноти відповіді (0, 5, 10), або оцінювати кожне питання окремо з кроком в 1 або навіть 0,5 бала. Але постає питання підсумкової оцінки за модульні роботи. Якщо оцінка здійснюється з кроком 0; 5; 10, робота, що написана на 7 балів, оцінюється фактично на 5 балів і студент втрачає 2 бали; якщо ж робота написана на 8 — отримує додатково 2 бали до 10. Отже, при розробці завдань для модульного контролю слід визначити крок у балах при оцінці роботи і складати відповідні завдання, які можуть бути адекватно оцінені, без заниження або завищення балів.

Дещо складніше з оцінюванням усних відповідей, оскільки кожен викладач має свою точку зору щодо шкали та градації оцінювання, тому існує багато варіантів, кожен з яких має право на життя. Усна відповідь на практичному занятті може бути оцінена на 0,1 або 2 бали, іноді може використовуватись 0,5 та 1,5 бали, щоб виділити окрему відповідь серед інших. Особливого значення набуває оцінка «нуль». Вона не є тотожною з колишньою «двійкою». Студент отримує нуль балів, якщо нічого не може відповісти або відмовляється від відповіді. На відмінну від оцінки «два», оцінювання відповіді на нуль балів майже не несе в собі покарання, оскільки не вимагає виправлення. З одного боку нуль балів не впливає на загальну оцінку за семестр, з іншого — у разі коли студент виконує певну роботу чи дає відповідь на питання і отримує оцінку у нуль балів, це певним чином має моти-

увати його до кращої підготовки та якісного виконання робіт для збільшення кількості балів. При підведенні підсумків залежно від ситуації оцінка у нуль балів може не враховуватись або може бути виправлена.

Отже, труднощі у системі оцінювання, що використовується у вищій школі в теперішній час, пов'язані зі зміною та розширенням функцій оцінок, а це, в свою чергу, вимагає чіткого розподілу балів за різними типами завдань, об'єктивних критеріїв їх оцінювання, визначає необхідність розробки відповідних методичних матеріалів для практичних, індивідуальних, самостійних робіт.

*О. О. Євдоченко, канд. екон. наук, старш. викл.,
кафедра міжнародної торгівлі*

ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН БАКАЛАВРСЬКОГО РІВНЯ

У сучасних умовах розвитку глобалізації питання якісної освіти актуалізується та підноситься до рівня ключових питань підтримки конкурентоздатності країни. Саме тому впровадження в освіту інноваційних технологій, підвищення рівня підготовки фахівців та створення нових знань у процесі інтеграції науки, освіти і виробництва є головними завданнями сучасної вищої освіти.

Однією зі складових покращення та активізації власне навчального процесу є організація ефективного контролю якості знань студентів. Для більшості дисциплін, які викладаються на останньому році бакалаврського рівня підготовки, це питання є дуже актуальним, оскільки кожен теоретичний курс закінчується державним іспитом. Як правило, завдання на іспитах є комплексними і передбачають перевірку як теоретичного матеріалу, так і можливість застосування отриманих знань для вирішення практичних завдань.

Проте, ураховуючи досвід останніх років, хотілося б зазначити, що часто завдання для поточного контролю якості знань майбутніх фахівців передбачають лише перевірку теоретичних основ засвоєного матеріалу і не пов'язані з практикою. Готуючи завдання, викладачі повинні передбачати можливість практичного застосування набутих теоретичних основ. Так, досить показовим